

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

לפני **כבוד השופטת סיגל אלבו**

בעניין: **המאשימה** מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עמית אביסדריס

נגד

הנאשמים דוד טויטו ע"י ב"כ עוה"ד גבי טארונישבילי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון **בהסגת גבול פלילית**, עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **ובתקיפה סתם**, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
2. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים הוסכם, כי הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ויישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. עוד הוסכם, כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה למאסר בעבודות שירות, וכי ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, הנאשם הוא קבלן שיפוצים במקצועו. עובר ליום 6.1.20 נרקם בין הנאשם לבין הגברת צביה רחמים (להלן: "המתלוננת") קשר עסקי על רקע רצונה של המתלוננת לשפץ את דירתה ברחוב משה רחמילביץ 156 בירושלים. לאחר שהחל הנאשם לעבוד בדירה, התגלעה מחלוקת כספית בין הצדדים הנוגעת בין היתר לטיב העבודה אותה ביצע הנאשם בדירת המתלוננת, כאשר כלי העבודה של הנאשם נותרו בדירתה של המתלוננת.
4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.4.20 בשעה 14:20 לערך, הגיע הנאשם יחד עם ידידה, שזהותה אינה ידועה למאשימה, לדירת המתלוננת על מנת לקחת כלי עבודה. הנאשם ביקש לפתוח את דלת דירתה של המתלוננת, וזאת כדי להשיב כלי עבודה שנותרו בדירה השייכים לנאשם. משפתחה המתלוננת את דלת הדירה והבחינה בנאשם, ניסתה לסגור את הדלת בפניו, אך הנאשם דחף את הדלת בחוזקה, הדף את המתלוננת באמצעות ידיו, והחל לצעוק לעברה "איפה הכלים שלי, תחזירי לי את

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

הכלים שלי". לאחר מכן ניגש הנאשם למרפסת הדירה, נטל לידי פטיש השייך לו, וביקש לעלות לקומה העליונה של הדירה. המתלוננת ביקשה למנוע מהנאשם לעלות לקומה העליונה, אך הנאשם דחף אותה כשהפטיש בידו ובעט ברגלה. המתלוננת הודיעה לנאשם כי בכוונתה להתקשר למשטרה לעזרה, אך הנאשם בתגובה מנע זאת. בתוך כך המתלוננת החלה לזעוק לבתה הגב' הודיה רחמים, ששהתה באותה עת בקומה העליונה, שתזעיק את המשטרה. מששמע זאת הנאשם, עלה לקומה העליונה, הכה באמצעות הפטיש על דלת המרפסת, נטל סולם שהיה במקום ועזב את הדירה. הנאשם הורשע על כך שבמעשיו אלה נכנס לנכס ונשאר שם שלא כדין במטרה להפחיד את המתלוננת להעליבה או להקניטה או לעבור עבירה; וכן תקף את המתלוננת שלא כדין.

תסקיר שירות המבחן

5. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם הוגש ביום 2.10.24 (להלן: "התסקיר"); להלן, אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 51, גרוש ואב לשלושה ילדים, עובד במפעל לייצור שמשות ומתגורר בירושלים. משפחת מוצאו מנתה הורים גרושים וארבע עשרה ילדים, כשהנאשם הוא העשירי בסדר הלידה. הנאשם תיאר קשרים מרוחקים עם אחיו ואחיותיו, ותיאר כי אינו נוטה לשתף אותם בקשייו. מדבריו עולה כי בני משפחתו נעדרי עבר פלילי.

הנאשם גדל בבית שמש, והשתלב במוסדות חינוך תורניים בעיר. בגיל 12 עזב את הישיבה בה למד ועבר ללמוד במסגרת ממלכתית, על רקע רצונו לצאת לעבודה ולסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם נשר מהלימודים בכיתה י'. שירות המבחן ציין כי בהתאם למידע שבידו, הנאשם נשר מהלימודים בכיתה ו'.

הנאשם התגייס לצבא בגיל 17, ושירת שירות צבאי מלא כנהג. במקביל, החל לעבוד בסופי שבוע בשל דוחק כלכלי ממנו סבלה משפחתו. הנאשם השתמש במענק השחרור שקיבל בתום שירותו הצבאי לפירעון חובותיו של אביו ואף נטל הלוואה לשם כך, והביע תחושות עמוקות של כעס ותסכול כלפי אביו, כאשר ציין כי הוא מתמודד עם חובות משמעותיים עד היום. לאחר שחרורו מהצבא החל לעבוד כנהג משאית עד שרישיונו נשלל כאשר היה בגיל 37 שנים.

בשנת 1997 נישא לאשתו ובשנת 2004 התגרש, כשלבני הזוג שלושה ילדים משותפים. לאחר הגירושים, מצבו הנפשי היה ירוד ועל כן עבר להתגורר בצפון, והקשר בינו לבין ילדיו נותק. הנאשם ציין כי היה במצב כלכלי קשה וחסר בית. בשל געגועים לילדיו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

החליט לשוב לעיר מגוריהם, השקיע מאמצים רבים להתפרנס ולחסוך כסף, ועבד בתחום השיפוצים. לאחר חצי שנה שב להתגורר בבית שמש וחדש את הקשר עם ילדיו. כיום הקשר ביניהם טוב.

הנאשם מנהל קשר זוגי מזה 13 שנים, ומסר כי בת זוגו עוזרת לו לשמור על אורח חיים יציב ולהימנע ממעורבות בפלילים. אשר למצבו הכלכלי מסר כי הוא מתמודד עם חובות בסכומים גבוהים, עובד כיום במפעל לייצור שמשות, והציג מכתב ממעסיקו הנוכחי אשר ציין את הנאשם כעובד חרוץ, יוזם ומסור.

לחובת הנאשם תשע עבירות קודמות בין השנים 2007 – 2022, הכוללות עבירות אלימות, אלימות זוגית ועבירות סמים, בגינם נגזרו עליו, בין היתר, עונשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וצווי התחייבות. בהתייחס לעבירה הנוכחית, מסר הנאשם כי באותה תקופה עבד כעצמאי בתחום השיפוצים והמתלוננת היתה לקוחה שלו, כי המתלוננת ביקשה לסיים את העסקתו ללא ידיעתו, והעסיקה אחד מעובדיו, תוך שימוש בכליו האישיים. הנאשם פנה לבית משפט וקיבל צו להשבת כליו, וכאשר הגיע לבית הלקוחה על מנת לקבל את כליו, התפתח עימות מילולי ביניהם, שבסופו נכנס לביתה ללא רשות. הנאשם שלל שימוש באלימות פיזית וציין כי התנהגותו נבעה מתחושת כעס עמוקה ותחושת גזל. הנאשם ביטא צער על התנהגותו התוקפנית כלפי המתלוננת, תוך הכרה בפסול שבמעשיו. כן ביטא תחושת בושה וחשש שהעבירה תוביל לפגיעה בפרנסתו. לצד זאת, ביטא תחושת כעס כלפי המתלוננת ונטה להשליך עליה חלק מן האחריות לעבירות. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם קיבל אחריות חלקית לביצוע העבירות, וכי אלה בוצעו על רקע קושי של הנאשם לווסת את התנהגותו כאשר חש מתוסכל.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול בקבוצת אשכולות במסגרת שירות המבחן, ושולב בקבוצה טיפולית. עד כה נערך מפגש ראשון.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת צוינו: עברו הפלילי והעובדה כי ההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם הרתעה מספק עבורו; קשיים בוויסות דחפים במצבי דחק וקושי בהצבת גבולות חיצוניים ופנימיים; צמצום מחומרת מעשיו בביצוע העבירות; היות הנאשם בעל נטייה לתפיסה עצמית של קיפוח וקורבנות.

כגורמי סיכוי לשיקום צוינו: כוחות חיוביים לתפקוד המתבטאים בתעסוקה רציפה ושירות צבאי מלא; אב מיטיב לילדיו; הבעת רצון לניהול אורח חיים תקין ויצרני;

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

נכונות לשתף פעולה עם שירות המבחן, והיות בת זוגו הנוכחית גורם תמיכה משמעותי עבורו.

שירות המבחן העריך רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות אלימות, שרמת חומרתה תהיה בינונית, וזאת בהעדר מענה טיפולי.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לשנה, במהלכה ימשיך הנאשם את השתתפותו בקבוצת אשכולות, וכן המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר אף בעבודות שירות על מנת לסייע לנאשם בשמירה על תעסוקה רציפה. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות לצד ענישה מותנית ופיצוי למתלוננת.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

6. כראיות לעונש מטעם המאשימה הוגש רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1).
7. כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשה החלטת בית משפט השלום מיום 26.5.20 בת"א 20-05-55854, בה הורה בית המשפט למתלוננת להשיב לנאשם את כלי עבודתו (נ/).
8. **בא כוח המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים בבסיס העבירה שם פגיעה בביטחונה של המתלוננת בביתה, במקום בו היא אמורה להרגיש מוגנת ובטוחה, וביקשה לקבוע מתחם עונש הנע בין שני חודשי מאסר לשמונה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, תוך שהפנתה לפסיקה. אשר למיקום הנאשם בתוך המתחם, טענה שיש למקמו בחלקו האמצעי-עליון של המתחם, וזאת לאור עברו הפלילי בעבירות אלימות וסמים, לנוכח העובדה כי לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו והשליך אחריות גם על המתלוננת, ובהתחשב בכך שטרם החל הליך טיפולי ממשי. לפיכך, טענה כי אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן וביקשה לגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי לעת/2.
9. **בא-כוח הנאשם** ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. בטיעונו הדגיש את נסיבותיו המיוחדות של האירוע, במסגרתן המתלוננת השאירה בביתה את כלי עבודתו של הנאשם וסירבה להחזיר לו אותם, והפנה להחלטת בית משפט השלום בת"א 55854-05-20. עוד ביקש להביא בחשבון את הודאת הנאשם שנטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי, את חלוף הזמן מאז האירוע, וכן את העובדה שהנאשם החל בהליך שיקומי כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23803-12-20 מדינת ישראל נ' טויטו

דברי הנאשם

10. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו אמר כי הוא מצטער על מה שעשה, והסביר כי הגיע לביתה של המתלוננת מתוך מטרה לקחת את כלי עבודתו, לאחר שזו דחתה אותו בלך ושוב. עוד טען כי כיום הוא עובד כשכיר ומצבו הכלכלי קשה. כן סיפר כי החל בטיפול בשירות המבחן, והוא נמצא במקום אחר.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במקרה זה, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם מניעת פגיעה בגופה של המתלוננת ובביטחונה, וכן הגנה על פרטיותה וקניינה.

13. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** – אינה מבוטלת שכן מדובר בכניסה לביתה של המתלוננת ללא רשות, תוך שנלוותה אליה דחיפתה. עם זאת, יצוין כי למתלוננת לא נגרם נזק גופני כלשהוא בעקבות התקיפה.

14. אשר ל**מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שהענישה המוטלת בעבירות של הסגת גבול אליה נלוות עבירות נוספות נעה במנעד רחב שתחילתו במאסר מותנה ועד למאסר בעבודות שירות, שמשכו תלוי בטיבם של המעשים ונסיבות ביצוע העבירה.

להלן, אסקור מספר פסקי דין בעבירות של הסגת גבול:

בת"פ (כפ"ס) 24204-11-13 **מדינת ישראל נ' ענבר פלקמן ואח'** (15.02.16); הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של הסגת גבול פלילית. הנאשמת 1 הורשעה גם בעבירה של תקיפה סתם והנאשם 2 הורשע גם בעבירה של איומים. באותן נסיבות, הגיעו הנאשמים לבית מלאכה השייך למתלוננים, בעקבות עבודה שבוצעה שלא לשביעות רצונם. הנאשמים דרשו בצעקות מהמתלונן שיתקן את העבודה או לחילופין יחזיר להם את כספם ואת חומרי הגלם שנתנו לצורך ביצוע העבודה. המתלונן דרש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

מהנאשמים לצאת מספר פעמים - והם סרבו. בהמשך, דחפה הנאשמת את המתלונן באמצעות ידה ובין השניים החלו דחיפות הדדיות. הנאשם איים על המתלונן בכך שאמר לו ש"ישבור לו את הראש". בית משפט השלום גזר על הנאשמים **של"צ ופיצוי למתלונן, תוך שחרג ממתחם הענישה משיקולי שיקום.**

ת"פ 13-01-9731 מדינת ישראל נ' ברזל (17.3.14): הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון ב עבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר והסגת גבול פלילית לפי סעיפים 382 (א) ו- 447 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון וגזר על הנאשמים **מאסר מותנה, התחייבות כספית וצו פיקוח של שירות המבחן.**

ת"פ 13-10-39412 מדינת ישראל נ' מקייטן (12.5.15): הנאשמת הודתה והורשעה בכתב אישום מתוקן, ולפיו הסיגה גבולו של המתלונן, עמו ניהלה מערכת יחסים זוגית במשך ארבע עשרה שנים, וכן בכך שגרמה נזק לרכבה של בת זוגו החדשה של המתלונן, באותה עת. בית המשפט גזר על הנאשמת **מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.**

ת"פ 16-05-2241 מדינת ישראל נ' אלעמארנה (15.09.16): הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעבירות של הסגת גבול והיזק במזיד לרכוש. באותן נסיבות, הסיג הנאשם גבול לתוך תחומי אוניברסיטת בן גוריון, טיפס וקפץ מעל הגדר ההיקפית. לאחר מכן שבר דלת ושמשה של מבנה מעבדת המחקר של האוניברסיטה. במסגרת הסדר טיעון, גזר בית משפט השלום על הנאשם **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי לאוניברסיטה.**

ת"פ (חד'י) 14-06-1118 מדינת ישראל נ' זרבעילוב (15.06.16); הנאשם הורשע על פי הודאתו, בשלוש העבירות של הסגת גבול פלילית. באותן נסיבות, נכנס הנאשם בשלושה מועדים שונים אל דירות מגורים, פתח את מקררי הבתים, שתה מים או משקאות חריפים ועזב. בית משפט השלום גזר על הנאשם **מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.**

להלן אסקור גם מספר פסקי דין בהם הורשעו נאשמים בעבירה של תקיפה סתם:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

רע"פ 4265/15 דדון נ' מ"י (22.6.2015): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, ובעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. באותן נסיבות, הנאשם התבקש לעזוב פאב בו הוא שהה, על-ידי אחד מבעלי הפאב (להלן: המתלונן). בעקבות זאת, קרא הנאשם לעבר המתלונן: "אני ארצח אותך, אני אשתה לך את הדם [...] אני אזיין אותך". בהמשך, אחז המבקש בצווארון חולצתו של המתלונן, ודחף אותו בידיו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם הענישה נע בין 3 חודשי מאסר, שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם **4 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי והתחייבות**. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

רע"פ 10232/17 ראובן נ' מ"י (4.3.2018): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בעבירה של תקיפה לאחר שבסיום משחק כדורגל תקף את עוזר השופט במשחק, בכך שזרק לעבר המגרש כוס משקה עם קוביות קרח, אשר פגעה באפו. בית משפט השלום דחה את בקשת הנאשם לביטול ההרשעה, קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המבקש את העונשים הבאים: **3 חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור המבקש את העבירה בה הורשע; **קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו; ופיצוי כספי למתלונן בסך 2,000 ₪**. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכן נדחתה בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

בת"פ (ת"א) 21092-08-15 מדינת ישראל נ' דניאל חריזמן (14.2.2017): הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם, לאחר שחבט באמצעות קסדת בפניו של המתלונן שלוש פעמים עד שעוברי אורח הפרידו בין השניים. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שני חודשי מאסר ל-6 חודשי מאסר וגזר על הנאשם **שני חודשי מאסר שירות בעבודות שירות**.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

- א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; הנאשם נכנס לביתה של המתלוננת במטרה לקחת את כלי עבודתו. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה כי עבירת התקיפה נבעה מקושי בשליטה במצבי תסכול, כך שלא מדובר בעבירה שקדם לה תכנון.
- ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם הוא שנושא באחריות המלאה לביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום. עם זאת, יש להביא בחשבון גם את סירוב המתלוננת להשיב לידי הנאשם את כלי עבודתו שלא כדין, כפי שעולה מהחלטת בית משפט השלום בירושלים מיום 26.5.20 בת"א 55854-05-20. באותו הליך הודתה המתלוננת כי החזיקה בכלי עבודתו של הנאשם, ובית המשפט קבע כי החזיקה בהם ללא זכות שבדין, וההורה למתלוננת להשיב לנאשם את כלי עבודתו.
- ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; למתלוננת לא נגרמו חבלות בעקבות התקיפה.
- ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; כאמור סירוב המתלוננת להשיב לנאשם את כלי עבודתו הדרושים לו לפרנסתו הם שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבורה שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית, לבין מאסר בן 5 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

17. במקרה זה, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

העונש המתאים – נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

- א. **פגיעה בנאשם**; אין ספק שענישה בדרך של הטלת מאסר, ולו גם בעבודות שירות, תפגע בנאשם ובני משפחתו מבחינה כלכלית. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם החל לעבוד כשכיר והטלת עונש מאסר תפגע ביציבותו הכלכלית.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על ביצוע העבירה. גם בדבריו לפני הביע חרטה על המעשה. על כן ניתן להניח לטובתו הנחות מקלות שנוהגים להניח בנוגע למי שהודה.
- ג. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה**; הנאשם עבר את העבירה בשנת 2020.
- ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לנאשם עבר פלילי לא מבוטל. בעבירות אלימות, אלימות זוגית וסמים.
- ה. **מידת הסיכון להישנות העבירה**; שירות המבחן העריך כי בהעדר טיפול קיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירת אלימות שדרגת חומרתה בינונית. עם זאת, ציין כי הנאשם שולב בהליך טיפולי.
- ו. **ההליך שיקומי בו החל הנאשם**: בחינת נתוני הנאשם, נסיבותיו האישיות, והמלצת שירות המבחן, שכנעוני כי הנאשם מבקש לפתוח פרק חדש בחייו, לנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, לשתף פעולה עם שירות המבחן וליטול חלק בהליך הטיפול, על מנת שעבירות מסוג זה לא יישנו. שיקול זה יובא בחשבון לעניין מיקום הנאשם בתוך המתחם.

העונש המתאים - סיכום

19. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הגעתי למסקנה למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ולגזור עליו צו מבחן, שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה, לא מצאתי לגזור על הנאשם גם קנס.
20. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **צו מבחן למשך שנה.**
- ב. **מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום את העבירות בהן הורשע, ויורשע בהן בתוך התקופה או לאחריה.**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-12-23803 מדינת ישראל נ' טויטו

- ג. **פיצוי למתלוננת עת/2 גב' צביה רחמים , בסך 1,200 ₪.** הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן.
- ד. **התחייבות בסך 3,500 ₪ למשך שנתיים מהיום שלא יעבור את העבירות שבהן הורשע.**
- ה. **שירות לתועלת הציבור בן 200 שעות,** בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן, בתוך 45 יום. שירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט. בהתאם לאמור בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין, הנאשם מוזהר בזאת שעליו למלא אחר הוראות צו השל"צ שאם לא כן, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל הצו ולהטיל עליו עונש אחר במקומו.
- על הנאשם לשלם את חוב הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות. את הקנסות/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות באחת מן דרכים הבאות:
- א. בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
- ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ה, 30 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.

סיגל אלבו, שופטת